

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Μιά ταινία

«Φίλοι», λέγεται ή ταινία και ή υπόθεση της στρέφεται γύρω από τή συνάντηση, τή γνωριμία, τήν αγάπη και τή συμβίωση δυο μοναχικῶν παιδιῶν, ἐκείνης 14 χρονῶν, ἐκείνου 15.

Εἶχαμε καιρό νά δοῦμε στόν κινηματογράφο μιὰ τόσο τρυφερή ταινία. Μέσα ἀπό τὰ μάτια τῶν δυο παιδιῶν παρελαύνουν μπροστά μας ὅλη ή ζωή, οἱ δυσκολίες, τὰ προβλήματα ἀλλά κι' οἱ ξέγνοιαστες χαρούμενες στιγμές της. Τό σέξ, σάν μέρος τῆς ζωῆς αὐτῆς, τό ἀντιμετωπίζουν μέ πολύ μεγαλύτερη εἰλικρίνεια κι' ἀπλότητα ἀπό ὅσο ὁποιοσδήποτε μέγάλος. Κι' ὅταν ή μικρούλα μένει ἔγκυος, ὁ «ἄντρας» της θά τήν βοηθήσει νά φέρει στόν κόσμο τό παιδί τους «χωρίς γιατρό, χωρίς κλινική, γιατί ὅλα αὐτά δέν χρειάζονται» ὅπως λέει τό κοριτσάκι.

Τὰ τελευταῖα χρόνια συνηθίσαμε τόσο πολί· στις ταινίες θίγς και φτηνοῦ σεξουαλισμοῦ πού οἱ «Φίλοι» ἦταν σάν μιὰ ἀνάπαυλα, ἕνα αἰσιοδοξο μήνυμα ἀνθρωπιᾶς και ποίησης.

Ἐκεῖνο ὅμως πού μᾶς ἔκανε τή μεγαλύτερη ἐντύπωση δέν ἦταν τόσο ή ταινία ὅσο ή ἀνταπόκριση τοῦ κοινοῦ. Κατάμετρος ὁ κινηματογράφος — νέοι κυρίως — πράγμα πού εἶχε πολύ καιρό νά συμβεῖ. Καί θγαίνοντας ἀκούσαμε μιὰ ομάδα νεολαίους πού ἀποφάσισαν νά μείνουν και στή δεύτερη παράσταση, νά ξανάδουν τό ἔργο.

Ἄς ἐλπίσουμε πώς ταινίες σάν τούς «Φίλους» θά πείσουν μέ τήν ἐμπορικότητα τους τούς ἐπιχειρηματίες τοῦ κινηματογράφου νά στραφοῦν πιά πρὸς ἔργα ποιότητας, αὐτά πού κατακλύζουν σήμερα τήν παγκόσμια ἀγορά μᾶ πού δυστυχῶς σέ μᾶς φτάνουν μόνο μερικά ὑπολείμματα τους. Γιατί ὁ κινηματογράφος, ὅπως καταντήσαμε, εἶναι ή μοναδική ἐλπίδα κάποιας καλλιτεχνικῆς τροφῆς γιά τόν λαό μας.

ΓΛΑΥΚΗ